

ACC. N:R. M. 7301: 1-50

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Emil Jönsson*
Härad: *Luggude* Adress: *Skånsborg*
Socken: *Väsby* Berättat av: *Den samme*
Uppteckningsår: *1941* Född år *1861* i *Väsby*

Självlbiografi (forts. fr. N. 7221.)

Översättning

Forts. M. 7485.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7301; 1.

Landskap: Skåne

Härad: Luggude

Socken: Wäsby

Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av:

Adress:

Berättat av:

Född år:

Emil Jönsson

Hornsborg

S.S.

1861 i Wäsby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fortsättning på min egen biografi.
 overlägga våra egna kläder och pålaga kronans.
 Men väst, skjortor, strumpor, skor, skulle vi be-
 hålla. Vi kastade våra kläder i stora högar, kom-
 panivis, och en del "opplänningar" gubbar läste dem
 i höstavagnar och körde bort med dem. Finfint
 var det för somliga beväringar som glömde sina
 pengabörsar och andra effekter i kläderna. En av
 vårt sällskap (Alfred Gudmundsson Brandstorp) glöm-
 de pengabörsen i byxorna och var inte heller säker
 på vilken bunke han kastat sina byxor till. Men
 lyckligtvis hade gubbarne ej ännu läst den bun-
 ken, och vi andre hjälpte honom att söka och han
 fann sina byxor och börsen även. De allra flesta

Skriv endast på denna sida!

beryddes sig ej det minsta om, var deras kläder togo vägen, men jag och mitt sällskap från hemsocknen begärde opflänninga gubbens adress. Han hette Ter Larsson i Allarp. Håll det skulle uppstå svårigheter vid återlämnandet av kläderna. Jag skrev off adressen och hade betydlig fördel derav, när vi skulle hem igen från exercisen. Vär vi så fingo på oss kronans kläder, så blevo vi riktigt modfälda över att nödgas gå i sådana opassande och några av dem usla frakter. Vi kunde ej ens känna varandra igen om inte vi voro i omedelbar närhet av varandra. Bland de allra uslaste persedlarne var ändå halsdukarne. Dessa voro ett fyra tum bred vadmals-skärf, med 2 par häkter och 2 par nårmer på ytterändan för stor hals och längre inne för mindre hals. De passade helt enkelt ingen, ty kröpo de off emot öronen, lämnades halven bar nedom, ifall det var några nårmer, rostiga uddapar

Men det fattades människor på de fleste. Hade ändå befälet också varit tvungna att ha likadant, så hade det ej förargat så mycket som detta fullkomliga, slavtecken på ett oförståndigt militärtyrani. Många av oss köpte små rätta cravatter, av häringar som hade sådana till salu, men blev genast befallda att vara inklädda kronans kläder, men vi lydde inte och efter flera tillsägelser väntade vi på antingen arrest, straff, eller "arkbusering", som löjtnanten väl mente "att stoppa värjan genom oss". Vi lydde i det fallet inte och efter några dagar blev aldrig tal mer derom. Men vi sågo ju på de syndare som begagnade kronans halstdukar, att man kunde ej ynkligare klä ut en människa. Undra sen att allmogem inte var vidare förtjust i militärlivet. Så var det en

kappäck, som vi kallade "kalvapåsen". Den var
 gjord av kalvskinn, med "toct" utåt och detta bemängt
 med stora löss som kröpa omkring, utan på dem be-
 hså. I denna skulle vi stoppa in en linne rock
 och ett par linbyxor samt en linnepåse med remmar
 att träda över axeln, en slags väska, att bära mat i
 på fältmanöver. Vidare var de mest utsläste av
 persedlarna, mössorna, som naturligtvis pass-
 ade ingen, utan voro så för stora att det inte hje-
 lpte att byta med någon, utan vi måste sy en fjäll
 i nacken, lägga tyget dubbelt, för att få dem mindre.
 En del beväringar köpte sig nya mössor av
 krämärkärningarna utan om läget, anen belero
 förbjudna att begagna dem. Men nöden har ju
 ingen lag. En i vårt tält, en skomakare Sven
 Jönsson, kunde inte finna sin mössa, en dag
 då det skulle vara "krönmönstring", som det kallades.
 Då skulle alla visa sig om de så än skulle sitta

rummen
 ste inst
 blev ra
 tt söka
 mössan
 te skynt
 annärnde
 vor. Men
 rson som
 ersten,
 tt en be-
 skoma-
 i ledet
 knappt
 en kom
 ting den
 e så fin
 enda av

ur deras utrustning, som sedan blev till övers i
ena, men fattades der det lagits i det andra kompa-
niet. Men om det var något till övers, gjordes intet
avseende, utan då något fattades skrevs till ansvar.
På sådant vis fingo vi betala var 75 öre för förlorade per-
sedlar oaktadt vid jämförelse (vi voro 1200 beväring-
ar tillsammans med husarpojkarne) nästan ingen-
ting fattades. Alltså 900 kronor som officerarne
godt kunde dricka punch för, ty kronan behöfde
ej mycket i ersättning. Efter det vi så inklädt oss
kronans kläder, skulle vi bära hem tältet med tillbehör,
samt blevo tilldelade gevär, bajonett i en lädeshylsa, band-
lär (livrem) med patronhök. Gevären av roringtong
modell. Vid framkomsten till lägerplatsen skulle vi
sätta upp tältet. Fjorton beväringar fingo en korporal
till hjälp att uppsätta åt dem ett tält. Det skulle
provt sättas på samma ställe, der hälsorna i mar-
ken utvisade var tältraden förut stätt, en alldeles

ommarin i
spare änden
v att det är
om skrapa-
fingo en ny
ors tilldelat.
k det säker-
t var färdigt,
avlägnade
v tältet, så
i paraply.
gt, ty det täl-
itan fingo vi
tält som häm-
ränna om det
v. Hans för-
tät, gjort det
id. Sedan